

אני מאמין מקצועי, ממני אליכם,

שפת המוסיקה מדברת את מה שאי אפשר לחשוב אותו - ורד שמחון

חברי חטיבת המוסיקה ביה"ת, שלום לכם,

מזה כתשע שנים שאני מובילה את חטיבת המוסיקה ביה"ת בשותפות עם חברתי שירלי זמיר אלבו בהתנדבות. אני מאמינה במשמעות של חטיבת המוסיקה למטפלים באומנויות בישראל ולעשייה המקצועית למען קהילת המטפלים ולטובת המקצוע.

מזה עשרים ושש שנה שאני חברה באיגוד המטפלים יה"ת, וכבר למן ההתחלה חשתי ברת מזל שיש למטפלים בית למקצוע. בית המספק מבט מהדהד למטפלים, כמו גם מרחב בטוח, כפי שמתבקש גם בקשר טיפולי.

כמטפלת צעירה השתלמתי בכנסים המקצועיים של יה"ת וכן חברתי לקבוצות עמיתים ברחבי הרשת. הרגשתי שחשוב להתפתח בתוך הקהילה, כמו גם להשתלב עם קהיליית המטפלים הבין-מקצועית הרחבה. ולכן בראשית דרכו של אתר 'פסיכולוגיה עברית' הצטרפתי לקבוצת מטפלים שכללה פסיכולוגים, פסיכיאטרים, עובדים סוציאליים ומעט מטפלים באומנויות, בה יכולתי להשמיע את הקול המקצועי של הטיפול במוסיקה, ואת הערך המוסף של שפת המוסיקה בטיפול. בהמשך פתחתי וניהלתי יחד עם ענת בנאי קבוצה ייעודית של מטפלים באומנויות בתוך האתר. הקבוצה הייתה כמו משפחה והיא הייתה לנו בית וירטואלי ראשון. בשנים האחרונות אף יזמתי והקמתי את קבוצת הוויסאפ שלנו שחברים בה כמעט ארבע מאות מטפלים. וכתולדה מקבוצה זו, עזרתי להקים קבוצות דומות לכל החטיבות ביה"ת. אני חשה סיפוק אישי ומקצועי בפעילותן המשמעותית של הקבוצות כקבוצות השתייכות ועזרה הדדית. במשך שנות פעילותי כראש החטיבה קיימנו בכל שנה כנס מקצועי ואפילו למרות הקורונה קיימנו כנס בזום. אני נהנית לראות שהקול הייחודי של המטפלים במוסיקה נשמע יותר ויותר בכנסים של יה"ת.

הניסיון המקצועי שלי במשרד החינוך, במשרד הבריאות, בעמותה לילדים בסיכון, בפנימיות וגם בקליניקה פרטית משלי, היה מגובה תמיד בהדרכות. חוויתי על בשרי את הקושי של מטפל בתחילת דרכו לממן הדרכות מקצועיות, ועם זאת את נחיצותה הקריטית של הדרכה, ולכן חשוב היה לי לייזם ביה"ת את האפשרות להדרכות מוזלות לחברים, ואכן כך כיום, ואף הורחב לטיפולים מוזלים לסטודנטים ולמטפלים בתחילת דרכם.

אני רואה חשיבות עליונה במפגשים מקצועיים כמו כנסים, ימי עיון, מפגשים בסלון של מטפלים, ערבים חברתיים ומוסיקליים. מפגשים אלו מגבשים זהות מקצועית, מעניקים חוסן מקצועי למטפל, מעשירים ביידע מקצועי, מהווים רוח גבית להתקדמות בתוך המקצוע. יתרה מזו, קיום של גוף מקצועי מאוגד מעניק נוכחות, תקפות וכוח פוליטי מול תהליך החקיקה של המקצוע בישראל.

אני מאמינה בחשיבות הגיבוי המחקרי למקצוע ובביסוסו. מזה כעשר שנים אני מניפה את דגל הטיפול בילדים עם הפרעות בוויסות חושי ועוסקת בחיבור שבין תיאוריה לבין פרקטיקה, שכן נדירים המאמרים והמחקרים שנכתבו בנושא. מזה כשלוש שנים אני לומדת בתוכנית לתואר שלישי באוניברסיטת בר-אילן במחלקה לפסיכואנליזה ופרשנות. הצעת המחקר שלי בנושא 'עבודה עם ילדים עם הפרעות ויסות-חושי וטיפול במוסיקה' אושרה. אני מרצה על כל במה שניתנת לי בנושא,

על מנת להעלות את קרנו של המקצוע ולשם כך כתבתי [מאמר](#) שפורסם בכתב העת The Arts in Psychotherapy.

במהלך שנות תפקידי כראש החטיבה ניהלתי מדיניות של "דלת פתוחה" וזמינות לפניותיכם המקצועיות ולשאלות העולות מן השדה המקצועי, גם בזירה הציבורית וגם למטפלים בקליניקות פרטיות. שותפות זו העלתה בפני את הצרכים מן השטח ותמיד שמחתי לענות מניסיוני האקדמי והמעשי.

הייתי שותפה לניסוח תו התקן של יה"ת ואני חברה בוועדת רישום ומעבר למדריך בכיר. כל זאת מתוך האמונה בחשיבות הקידום המקצועי והתוויית אופק מקצועי למטפלים.

למילות סיום אני בוחרת לומר כי אני מאמינה בשפה של המוסיקה, המאפשרת לדבר את מה שאי אפשר לחשוב אותו. אילו אפשר, הייתי מנגנת לכם את כל הנאמר כאן.

אשמח להמשיך ולהוביל את החטיבה קדימה, יחד עם חברי הנהלת יה"ת הנפלאים ובניצוחה המקצועי והאנושי של ד"ר אילנה לח.

תודה לכם על האמון, על השותפות ועל התמיכה.

בהוקרה,

ורד שמחון